

resse, om vi kunne stå sammen i stedet for at bruge en masse tid på at kævles om udtalelser og skrivelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2455

4) Til statsministeren af:

Frank Aaen (EL):

»Hvilke initiativer vil statsministeren tage for at fremme en forsoning byggende på gensidig respekt på tværs af religiøse og etniske forskelle og følge op på nytårstalens afstandtagen fra forsøg på at dæmonisere grupper af mennesker på baggrund af deres religion eller etniske baggrund?«

Frank Aaen (EL):

Som vi var inde på lige før, er der jo ikke nogen, der kan forsvare, at man brænder ambassader af eller udøver vold eller truer med vold, som vi ser det i den her situation – under ingen omstændigheder. Det har statsministeren haft vores fulde opbakning til hele tiden at tage afstand fra, på samme måde som vi bakkede op om ytringsfriheden i hele forløbet.

Men det med vold og uroligheder er jo ikke noget, der gælder alle muslimer, langtfra, og slet ikke i Danmark. I Danmark har vi jo ikke haft den slags uroligheder. Modsat har vi haft demonstrationer i Danmark, som vi så dem i går i tv, hvor muslimer og etniske danskere i Gellerupparken demonstrerede for fred og forsoning. Og der kommer hele tiden mails og oprettes nye debatfora, hvor der siges, at nu må vi på tværs af etniske og religiøse skel gå sammen for at få det her landet i fred og forsoning.

Derfor vil jeg sige til statsministeren: Var det ikke på tide ikke bare tale om forsoning og fred og dialog, men at få taget nogle initiativer til at få sådan en dialog og forsoningsproces organiseret?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil minde hr. Frank Aaen om, at regeringen allerede igennem meget lang tid har haft en løbende dialog. Der er en løbende dialog med kvartalsvise møder med det, der hedder Rådet for Etniske Minoriteter, og der er holdt en lang række møder med forskellige grupper af indvandrere og etniske minoriteter.

Vi har ydet støtte til mange former for frivilligheds- og foreningsarbejde af betydning for integration og for at skabe gode lokale fællesskaber; vi har ydet støtte til projekter om undervisning i demokratisk medborgerskab og gensidig religiøs forståelse på skoler; og jeg har i øvrigt selv holdt et par dialogmøder med repræsentanter for indvandrere på Marienborg. Så regeringen har gennem meget lang tid haft en løbende dialog om forskellige aspekter af integrationen i det danske samfund. Og vi overvejer selvfølgelig også i den her situation løbende, hvad der kan være brug for af eventuelle nye initiativer.

Kl. 13.40

Frank Aaen (EL):

Nu er der jo stor forskel på, om man tager initiativer for at fortælle andre, at man har ret – altså, jeg har ret, nu skal du høre – eller om man tager initiativer til forsoning og dialog, hvor man åbent anerkender, at der da også kan være noget af det, man selv gjort, der ikke er korrekt, og som bør justeres.

Lidt i forlængelse af det, jeg var inde på før, om den debat, der har været i Danmark, og den udlændingelovgivning, der er blevet gennemført i Danmark, som, lige meget hvordan statsministeren prøver at dreje det, jo er udgangspunktet for den situation, vi er havnet i, og dermed også for en løsning for at komme ud af den her situation, vil jeg spørge: Vil den dialog fra regeringens side indeholde en erkendelse af, at der også er noget, som vi selv har gjort, som regeringen har gjort, som kan gøres anderledes?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første må jeg meget, meget klart afvise, at det her handler om udlændingepolitikken i Danmark. Jeg ved godt, at Enhedslisten hele tiden prøver at bruge og misbruge sagen til at gøre det til et spørgsmål om et opgør om den danske udlændingepolitik; det tror jeg står klart for alle eller stort set alle i det danske samfund.

Det er jo ikke det, det handler om. Det handler ikke engang længere om 12 tegninger, men om en hel masse andet politisk. Så det skal ikke lykkes hr. Frank Aaen at gøre det her til et opgør om den danske udlændingepolitik, den ligger selvfølgelig fast.

Inden for rammerne af udlændingepolitikken ønsker regeringen dialog, og regeringen har gennem meget lang tid haft en god dialog. Det er klart, at dialog jo altid er præget af det, jeg vil kalde gensidig forståelse – netop gensidig, for